

πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο·
 ἠέ πῆ ἐς γαλόων ἠ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἠ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δειῶν θεὸν ἰλάσκονται"; 380

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνῆ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πῆ ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δειῶν θεὸν ἰλάσκονται,
 ἀλλ' ἐπὶ πύργων ἔβη μέγαν Ἴλιον, οὔνεκ' ἄκουσε
 τείρεσθαι Τρῳας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἠ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη εἴκυϊα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη."

Ἡ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ 390
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτῆς εὐκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
 εὔτε πύλας ἔκανε διερχόμενος μέγα ἄστν
 Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξίμεναι πεδίοιnde,
 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλικέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ.
 ἠ οἱ ἐπειτ' ἠντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῆ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλγικιον ἀστέρι καλῶ,
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυνάκτ'. οἷος γὰρ ἔρνετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἠτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῆ·
 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 "δαμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλαίρεις

380 a (= 386) A L¹² V¹⁶ V¹⁹ V²² V²³ al. 393 τῆ τ' f U¹: τῆ δ' g
 al.: τῆ γὰρ e διεξίμεναι e g l al. 400 ἐπι] ἐνι q L¹⁰ L¹⁹ U⁶ V¹⁶
 V²³ al. κόλπῳ b d g i p

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἠ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἶη 410
 σεῦ ἀφαρματοῦση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἠτοι γὰρ πατέρ' ἄμῳν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιω πέρσεν Κιλικῶν εἰ ναιετάουσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξεναρίξε, σεβάσματο γὰρ τό γε θυμῶ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλείοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δὲ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰφ' κίον ἡματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντα γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσίην ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὀτέσσι.
 μητέρα δ', ἠ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἄψ ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβῶν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δὲ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήης χήρην τε γυναικα·
 λαὸν δὲ στήσῃ παρ' ἐρωεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἐπλετο τείχος.
 τρὶς γὰρ τῆ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἠδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἠ πού τίς σφῶν ἐνισπε θεοπροπίων ἐν εἰδῶς,

408 ἐμὸν μόρον v. l. ant. 415 ναιετάουσαν c e p q al.: -άωσαν
 vulg.: -όωσαν Ar. 433-439 ath. Ar. 434 ἀμβατή Callistratus
 435 τῆδ' v. l. in A, c i T al. 437 Ἀτρεΐδα Dem. Ixion: Ἀτρεΐδην
 M⁶ V¹⁶ V¹⁶

ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440

“ ἦ καὶ ξμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

αἰδέομαι Τρώας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,

αἶ κε κακὸς ὡς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·

οὐδὲ με θυμὸς ἀνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς

αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445

ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.

εὖ γὰρ ἐγὼ τὸδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ἔσσεται ἡμῶν ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἱρὴ

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίω Πριάμοιο.

ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450

οὐτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος

οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

ἐν κοινήσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,

ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

δακρυνόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμῶν ἀπούρας· 455

καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ εὐδῶσα πρὸς ἄλλης ἰσθὸν ὑφαίνουσι,

καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδος ἢ Ὑπερείης

πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·

καὶ ποτέ τις εἴπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·

“ Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460

Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφιμάχοιτο.”

ὡς ποτέ τις ἑρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος

χῆτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἡμῶν.

ἀλλὰ με τεθνήωτα χυτῆ κατὰ γαῖα καλύπτει,

πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἔλκηθμοῖο πυθέσθαι.” 465

Ἦς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ·

ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης

ἐκλήθη ἰάχων, πατρός φίλον ὄψιν ἀτυχθεῖς,

ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱπποχιαίτην,

439 αὐτοῦς v. l. ant. 443 ὡς] ᾗ L⁶ ss., γρ. Vi¹, v. l. ap. Eust.

447 γάρ] μὲν chi al. 449 εὐμμελίω ADPe V¹⁶, agn. p²¹

450 [ἀνακτος] cit. p²¹ 456 ἀργεῖ οὐσα cer p²¹ al. 464 καλύπτει

(-οι, -ει,) g al.

δεῦν ἂπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470

ἔκ δὲ γέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·

αὐτὶκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,

καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·

αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,

εἶπε δ' ἐπευξάμενος Δίι τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι· 475

“ Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι

παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσω,

ὦδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἴλιον ἴφι ἀνάσσειν·

καὶ ποτέ τις εἴποι ‘πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων’

ἔκ πολέμου ἀνιώντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα 480

κτείνας δῆϊον ἀνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.”

Ἦς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκε

παῖδ' ἐόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδεὶ δέξατο κόλπῳ

δακρυνέειν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,

χειρὶ τέ μιν κατέρεξε ξπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 485

“ δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίξειο θυμῷ·

οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ Ἀἰδὶ προΐαψει·

μοῦραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,

οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490

ἰσθόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει

πάσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ Ἰλίφ' ἐγγεγάσιν.”

Ἦς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ

ἵππουρι· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει 495

ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.

αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκαε δόμοις εὖ ναιετάοντας

Ἔκτορος ἀνδροφόνου, κιχῆσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς

475 εἶπε δ' Ar. : εἶπέ τ' U⁵ V⁴ V¹⁸ : εἶπεν vulg. 477 ἀπίπ. p²¹ A

478 βίην ἀγαθὸν τε v. l. ant., ceh CDT al. : βίην τ' ἀγαθὸν τε

ab B al. : βίην ἀγαθὸν p N⁴ V¹⁴ : ἠ κοινή βη[ν] διχ[α του π̄] p²¹

479 εἴποι cit. Nic., A ss. B C V¹⁸ : εἴπησι vulg. γ' ὅδε Ar. U¹ V¹⁸ :

δ' ὃ γε vulg. ἀμείνω M⁵ T (cf. A 80) 484 ἐλέαιρε ceh D al.

493 ita p²¹ Epict. iii. 103. ἐμοὶ δὲ μάλιστα cet.